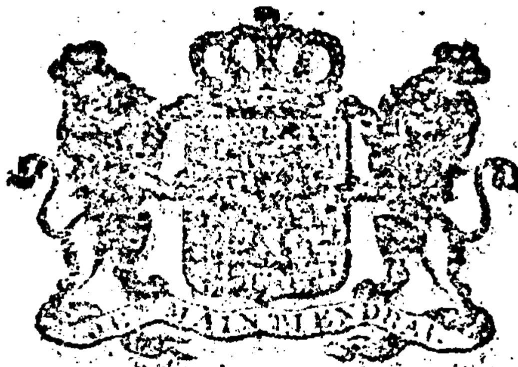
STAND DER MAAN.

4	Februarij	VOLLE MAAN.
11	»	LAATSTE KWARTIER.
19	»	NIEUWE MAAN.
27	»	EERSTE KWARTIER.

WATERGETIJDEN.

		Hoog Water.	Laag Water.
13	WOENSDAG . . . 's morg.	2-15	's av. 8-15
14	DONDERDAG . .	» 3-00	» 9-00
15	VRIJDAG . . .	» 3-45	» 9-45
16	ZATURDAG . . .	» 4-30	» 10-30

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1833. WOENSDAG, DEN 13den FEBRUARIJ. N°. 13.

ADVERTENTIËN.

Ingevolge autorisatie van de Commissie tot de Zaken van het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, maakt de ondergeteekende door deze bekend, dat voortaan alle memorien of verzoekschriften aan de Commissie in te dienen, uiterlijk drie dagen, vóór de gewone zittingen zullen moeten worden ingeleverd; zullende zoodanige memorien of verzoekschriften, die niet voor dien tijd ingeleverd zijn, eerst bij eene volgende vergadering in deliberatie komen, met uitzondering evenwel van urgente zaken, waarbij *periculum in mora* zijn mogt, en waaromtrent, men zich in persoon bij den President der Commissie zal kunnen adresseren: terwijl in verband, met de bovenstaande bepalingen, de gewone vergaderingen der Commissie gehouden zullen worden, op de 1ste en 3de Zaturdag van elke maand, des voormiddags ten *tien* uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur.

Paramaribo, den 9 Februarij 1833.

De Scriba van de Commissie voornd,

R. GOLLENSTEDE.

(5567) De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen dezer Kolonie*, zullen op Maandag, den 18 dezer, des namiddags ten *vier* uren, ter voorschreven Departement, publiek, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

1°. Een *HUIS* en *ERF*, aan de *Wagenwegstraat*, La. D. N°. 106; aankomende den Boedel SUSANNA MARCELLINA KLOPMAN.

2°. Een *HUIS* en *ERF*, aan de *Hofstraat*, L. D. N°. 737; aankomende den Boedel de vrije SANDER van BRAAM.

Zullende de bewijzen van Eigendom en Verkoop-Condition, *drie* dagen voor den verkoopdag ter *visie* liggen, ten Kantore van opgemelden Vendumeester.

Paramaribo, den 9 *Februarij* 1833.

C. A. FISCO,

2de Commies.

(2810) N. L. BRAAM, Exploicteur bij het *Geregtshof* der kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag, den 15den Februarij 1833, des morgens *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *ERF*, bekend onder La. B. N°. 156; aankomende C. D. BETTING.

Paramaribo, 12 *Februarij* 1833

---

(343) De reeds geannonceerde verkoop van den *GROND* en *GEBOUWEN*, van de Plantaadje *Nieuw Weergevonden*. met eenige *SLAVEN* en privé *SLAVEN*, zal alnu plaats hebben, door- en ten Huize van den Vendumeester A. SALOMONS, op Dingsdag den 19 Februarij 1833, 's namiddags om 4 uren: — de bewijzen van eigendom en veil-condition, liggen inmiddels bij gemelde Vendumeester ter *visie*.

Mede wordt verkocht, een *Visscherneger*, genaamd SIMEON.

Paramaribo, den 12 *Februarij* 1833.

JAN DE JAGER EZN., c. s. qq.

---

(293) J. E. LYONS, zal *MORGEN* om *negen* uren, op Vendu Verkoopen:

Eenige Wane Planken en Cingels, *twee* Fraaije Spiegels en Stoelen, Engelsche Glaswerk, Stukgoederen en Provisien, Een Kleine Billiard Tafel, en toebehooren enz.

GEBROEDERS *REELFS*,

(5542) Hebben ontvangen: Boter; Zm-, Kom.-, Edam.- en Zwit. Kazen; Hammen; Bil en Paterstukken; gerookte Tongen; Kalfsschijven; Osschazen; pekel Saucijsjes, Aardappelen; gerookte Zalm; Haring; Anchovis; groene- en graauwe Erwten in pullen en vaten; Alkm.- en gepelde Gort; Banket; Bitterkoekjes; Socade- en Secretariskoek; Deventerkoek in blik; doosjes Tuinboonen; Kosakjes; Doperwten; Snij- en Spersie Boonen; Abricozen, Persiken; Pruimen en Morellen op Brandewijn; diverse Zuren in stoopen; Suikergoed in flesschen, als: Ulevellen, Chocolaadjes, Kozakken, Pistaches, Holl. Devisen, enz.; extra fijne Likeuren; Bloemkool en rode Biet in stoopen; een assortiment gedroogde Vruchten, als: Appelen, Peeren, Morellen, Pruimen, Vijgen, Rozijnen, Krenten, Amandelen, Sago, Vermicelle, Haver de Gort, Kaapsche Boontjes, enz.; Lengvisch; rode en witte Zuurkool; Mostzalm in vaatjes Augurkjes en Komkommers in ankers; Zout in 3/z. vaten; Raap-, Lijn-, Patent- en Zoete Olie; Specerijen in soorten; Tabak; Snuif; Sigaren en Pijpen; Eau de Cologne; Likeurkelders.

Heeren en Dames Hoeden en Schoenen, stoffe Petten, Haarl. Gingang, Vriessche Bonten, wit en blaauw Osnabrugs Linnen, fijne Linnens, wit en blaauw Salempoeris.

1½ duims Holl. Deelen; Diverse IJzerwaren, als: Spijkers, Houwelen, Delfschoppen, Geelhegte Houwers, Duim-, Kruis- en Jalousie Hengsels, Knippen en Grendels, Schroeven met moeren, Dag-, Nacht- en Grendel Sloten, IJzere Potten en Strijkijzers, Mesvijlen, Bokkemessen, Tafelmessen en Vorken, Knipmessen, aangemaakt Witloot, Spaansch- en Vriesch Groen, Zwartsel, Eng. Bruin, Poolsch Bruin, Heel Omber en Vermiljoen.

Een assortiment Glas- en Aardewerk, Glazeruiten, complete Tafelserviezen.

Potlooden, Porceleine Pijpen, Schaaren, Scheer- en Pennemessen, Brillen, Vischhoeken, Tonteldozen, Naainaalden en Spelden, Dambörden met Schaakspel, Postpapier, en diverse andere Goederen.

Paramaribo, den 11 *Februarij* 1833.

(5545) Den ondergeteekende, verzoekt alle achterstallige Debiteuren, van de Firma van GEBROEDERS REELFS, om hun verschuldigde zoo spoedig mogelijk te voldoen, terwijl hij bij gebreke van dien, verpligt is dezelve nog in den loop dezer week, ter vervolging over te geven.

Paramaribo, den 11 *Februarij* 1833.

J. A. REELFS.

(5571) P. SÖRENSEN, voornemens zijnde op den 25 dezer, met het inlading liggende Americaansche Schip naar *Amsterdam* te vertrekken, verzoekt nogmaals zijne Debiteuren hunnen verschuldigden bij tijds te willen voldoen, zullende bij nalatigheid na deszelfs vertrek (hoe ongaarne ook) de onbetaalde zonder onderscheid in regten doen betrekken.

POST-KANTOOR.

LIJST VAN *ONAFGEHAALDE BRIEVEN.*

Bestemd voor de Marine.

W. Albregt	A. P. von Puttkammer
J. H. Brokdelat	M. Post
Kommd. der *Courier*	A. Kreft van Riel
E. Edelman	H. Schouten
F. Gilion	J. Smits
J. van Herwaerden	J. van der Straaten
G. A. C. Heldevier (Vignon	D. Spanjaard
M. Hock	J. C. Speelman
B. Lubach	Wbolderman
J. Paater	D. J. Weisenbach

Bestemd voor het Garnizoen.

C. Bril	J. A. van Kruijne
H. C. Bandij	J. Kroese
M. Ferlou	H. Kracht
Floreij	Lamont
J. Hartman	K. Petrie
G. Hebner	J. Schamacher
J. G. Heijes	P. Valk
Hazard	F. Vos

Bestemd voor de Koopvaardij.

Allan	S. M. Hoffman
C. Abrahams	A. J. Kuijper
A. Ahlers	Kerkhoven
J. Andersen	W. Kettler
K. K. Bordron	E. von Laar
G. Behrens	J. L. Muller
J. J. Bart	J. Poleij
P. H. Bos	B. A. Rijstroora
J. B. Bodeman	G. L. Köperhoff
F. Bouwman	F. G. Blom Roosman
J. J. Brouwer	J. Stöber
J. F. W. Drogge	P. van der Straaten
D. Docksen	M. Schoon
Dorreubul	Stoffers
Deurts	J. F. Spiegelberg
J. F. Gosling	Turrenhut
K. M. Hillers	R. Tjebbes
J. H. Hegeman	L. Thönes
H. Hansen	H. P. Troesen
A. Hulsen	L. Tuinise
J. A. de Haas	J. C. Willems

Paramaribo, 8 *Februarij* 1833.

De Ambtenaar belast met de waarneming der Posterij,

A. P. TIRION.

NIEUWSTIJDINGEN.

In de AMSTERDAMSCHE Dagbladen leest men:

Het *Journal du Commerce* drijft op de volgende wijze den spot met het weder aankomen onzer ministers:

»Sedert het beleg van het kasteel van Antwerpen hebben de acteurs van ons tooneel vacantie. Om den tijd te dooden, doen sommigen van die Heeren even als ieder een, zij praten politiek. Zie hier, hoe gisteren een van hen, die zoo even het artikel van den *Moniteur* gelezen had, waarin de *wederverschijning* onzer oude ministers verkondigd wordt, aan eenen zijner kameraden de tijding mededeelde, welke hij uit het officiele dagblad had geput.

»Mijn waarde, gij weet het niet! De gevallen acteurs komen weder op de planken; zij hebben den *Directeur* diets gemaakt dat het geenszins hunne nietigheid, maar eene verfoeijelijke *kabaal* is, die hunne on-

genade berokkend heeft; te vergeefs is hunne door de *twee loges* uitgelokte vaibekrachtigd geworden door het fluiten en het algemeen uitjouwen van den bak en van geheel het publiek; de directeur die, wat men er ook van zeggen moge, even zoo goed als zijn voorganger zijne stijfhoofdigheid heeft, wil hen behouden. Hij ontkent niet volstrektelijk dat zij niet afschuwelijk zijn, maar hij houdt vol, dat de schaarschheid of liefst het volslagen gebrek aan *goede sujetten* het onmogelijk maakt hen te doen vervangen. Hij verzekert alles, zoo hoofdstad als provincien doorsnuffeld, en niets ontmoet te hebben, waarmede de *vacante emplooijen* aan te vullen. Mijne heeren de geabonneerden en gij vooral mijne heeren der *tweede loges*, hierneemt alzoo mijne acteurs, zoo als zij zijn, of blijft zonder spectakel. Nu blijft de vraag, wat het publiek zal zeggen."

»Deze woorden, dus vervolgt het Dagblad, zijn toegeschenen beide eene juiste en geestige vertaling van het artikel van den *Moniteur* te zijn.

»Maar hoe is het mogelijk dat deze vergelijkingen, en aan de coulissen ontleende bewoordingen, met zoo veel juistheid op de Belgische gouvernements zaken passen. Zou dit gouvernement bij geval eenige gelijkenis met de komedie hebben."

Onder de anecdoten, die heden van de belegering verhaald worden, zijn de volgende: Een Fransche mineur het onmogelijk vindende, onder het geweldige vuur der belegerden, zijnen post aan het hoofd der sappe langer in te houden, week terug. Zijn kapitein, hierover woedende, overlaadt hem met verwijten en noemt hem onder andere een *bloodaart*. Op dit woord keert de man oogenblikkelijk om. »Gij beveelt mij dan, kapitein, er heen te gaan; ik ga, maar eer vijf minuten om zijn ben ik dood." Werkelijk binnen weinige oogenblikken waren hem beide de beenen weggeschoten. Toen hij hierop zijnen officier voorbij gedragen werd, riep hij: »Wel nu, kapitein, wat heb ik gezegd? Gij hebt het gewild; zie wat er van mij geworden is." — Een ander mineur uit dezelfde kompagnie werkte met anderen in de parallel; een houwitsergranaat stort midden onder hen neder; de overige arbeiders vallen plat op den grond, maar deze moedige man, hoppende de granaat te smoren, werpt zich op dezelve; het was te laat; het werptuig springt en scheurt hem aan stukken.

MENGELINGEN.

CANNING.

Door een' Engelschman.

Het was omstreeks 1793, dat de heer *Pitt* den heer *Canning*, destijds een jongeling van een vlug en buitengemeen verstand opzocht, en hem eene plaats in het parlement aanbood. Zie hier met welke eenvoudigheid hunne eerste zamenkomst door eenen levensbeschrijver van *Canning* verhaald wordt.

»De Heer *Pitt* gaf zijn verlangen te kennen, den heer *Canning* langs een bijzonderen weg te zien. De heer *Canning* voldeed aan deze begeerte. De heer *Pitt* verklaarde van deze zamenkomst af aan, den heer *Canning* zijne inzigten. Hij zeide hem, dat hij van hem als wel onderwezen jongeling, en als redenaar had hooren spreken, en dat men, zoo hij zich met de, destijds door de regering aangenomene staatkunde wilde vereenigen, maatregelen nemen zou ten einde hem in het parlement, zitting te doen verkrijgen."

Deze weinige woorden zullen het nageslacht doen weten, hoe men naar de oude Engelsche wijze, leden voor het parlement maakte. De eerste vrienden van den heer *Canning* waren de *oppositie* en sommigen hunner zelfs hevige gevoelens toegedaan; steeds was hij als hun gunsteling beschouwd; doch eene plaats in het parlement, door eenen eersten minister aangeboden! Hier bestond eene groote kunst in het overreden eens jongelings die zijner begaafdheid bewust was, doch voor wien zijne maatschappelijke betrekking deze verzoeking alvermogend maakte. Merken wij tevens op dat, dit aanbod op een hagchelijk tijdstip plaats vond, dat de heer *Fox* van den heer *Burke* afscheid nemende, geweend had en de oudste staatkundige vrienden dagelijks zagen, dat zij meer eenens werden.

Dusdanig was de staatkunde over welke de heer *Pitt* den heer *Canning* ondervraagde, en dusdanig was de staatkunde welke de heer *Canning*, in het parlement zou verdedigen, die hij bij elke gelegenheid voorstond, en op welke altoos voorgestaan te hebben, hij zich tot zijnen laatsten oogenblik beroemde.

Den 1 December 1788 deed de heer *Tierney* eene motie ten voordeele van den vrede met de Fransche republiek; zulks was tijd. De nimmer ter goeder trouw te Lille aangevangene onderhandelingen waren afgebroken. De Engelschen hadden een nieuw verbond met Rusland en de Porte gesloten, hetwelk zich weldra met Oostenrijk moest vermeerderen, en deze laatste mogendheid ving de vijandelijkheden te Rastadt, door den moord van drie Fransche kommissarissen aan. De Engelschen maakten zich gereed den strijd met eene nieuwe geestkracht onder voorzeker niet zeer aanmoedigende voorteekenen te onderhouden.

De Coalitie van 1792—3 was ten eenenmale ontbonden; Pruissen was sedert drie jaren met Frankrijk in vrede, en het Weener kabinet had zelfs geene enkele zwarigheid gevonden, in het teekenen eens traktaats, hetwelk schandelijk voor de beide partijen, de overblijfselen der vrijheid van Venetië ten offer bragt. Zulks waren arme waarborgen voor de getrouwheid van Engelands bondgenooten, door deszelfs subsidiën gevoed.

Frankrijk gedurende dien tijd steeds inwendig verontrust, had echter Belgie, Luxemburg, Nice, Savoye, Piemont aan deszelfs rijk gevoegd, en deszelfs magt met de protectoraten, Genua, Milaan en Holland vermeerderd. De bewijsgronden van den Heer *Tierney* waren de zoodanige, welke een man van verstand zou kunnen doen gelden: de wisselvallige vriendschap der Engelsche bondgenooten, de steeds aangroeijende kracht van hunnen vijand, en dien verwoestenden kamp die zij uit hunne eigene bronnen onderhielden.

»In zes jaren tijds, zeide hij: hebben wij onze schuld met 15,000,000 vermeerderd; men heeft onze jaarlijksche lasten met 8,000,000 (eene met al onze uitgaven gelijkstaande som toen koning *George* III den troon beklom), moeten verhoogen" De heer *Canning* beantwoordde hierop den heer *Tierney*.

Hij alleen die door eene veeljarige bijwoning der zittingen van de kamer der gemeenten, dezelve kent zal kunnen gelooven, dat de heer *Tierney* met eene gevoellooze stilte aangehoord, terwijl de heer *Canning* op de levendigste toejuichingen onthaald werd. Nimmer hoorde men eene verzameling van meer uitstekende tegenstrijdigheden, meer verhevene drogredenen dan in de hoogdravende openbare redevoeringen van den jongen spreker.

In 1801 legde de heer *Pitt* — den Koning niet kunnende overhalen, de voorwaarden vast te stellen die het hem vrij stond te maken, eene gesteldheid van den kant van zijne majesteit, die zoo dezelve niet door den minister geraden was, hem oneindig meer had moeten kwetsen — zijn ambt ten voordeele van den heer *Addington* neder en verklaarde zich den steun van zijn bestuur. Het was niet aldus met den heer *Canning* gelegen, die door zijne eigene middelen, dat is te zeggen door zijn geld, eene plaats in het parlement verkregen hebbende, zich in eene hevige oppositie wierp. Niet alleenlijk voor al hetgene hij in het parlement verrigtte was de heer *Addington* hem dank verschuldigd; de heer *Canning* werd beschouwd, als tot de tallooze staatkundige aanvallen van den dag bijgedragen te hebben. Evenmin mogen wij met stilzwijgen voorbijgaan, de overige verdienstvolle voortbrengselen zijner pen, die algemeen voor de zijne erkend worden, en die eene bijzondere bevalligheid en gemakkelijkheid bezitten.

(*Het vervolg hierna*)

De titels maakten oudtijds een voornaam gedeelte van het regt uit. Anno 1651 schreef eens een Advokaat aan eenen Patriciër: *Aen den Wel Edelen Heer!* en kreeg tot antwoord: *Aen den Geborenen Heer!* — De correctie was verdiend! Want Advokaten moeten het regt verstaan.

Ook zouden er in ons hedendaagsch regt nog eenige regels omtrent de titels voorkomen: b. v. dat het beter is geenen titel te hebben dan een' vicieusen titel, (Melius est nullum habere titulum quam titulum vitiosum,) of zoo als wij zouden zeggen: liever zonder titel, dan met eenen daar een reukjen aan is, of die men zelf niet weet waarvan of waarvoor?

Tot de *nederige* titels behoort b. v. die van *Knecht der Knechten Gods* dien de Heilige Vader nederig genoeg is te dragen, en waarvan onze vermaarde *Huygens* schreef dat ze te Rome

> Van een Visscher *Knecht der Knechten*
> Maecken een Almachtig Man
> Die der Keiseren Recht rechten
> En op Kroonen treden kan!

Zoo was het toen! Thans weegt een Jacobijnsche muts, in het verward Europa, wederom zwaarder dan de drie dubbele kroon; en de juiste middenweg zal wel altijd blijven liggen achter de glazen brug. Tot de nederige titels behooren ook de *Sentimenteele* van *Roos der Vreugd*, van *Morgendauw des Geluks*, en soortgelijke die de zachtaardige Sultans in het Oosten met zoo veel regt dragen, van *Sultane favorite*, dien de geliefkoosde van den Grooten Heer draagt, die hem het eerst eenen zoon ter wereld bragt. Ook nog de *familiaire* b. v. van *Cousin*, dien de Koningen aan hunne Hooge Vrienden gaven, gelijk de goede burgerij van eene beroemde stad in Oud Nederland ook gewoon is onder elkanderen te *nichten* en te *neven*. Eindelijk kan men onder de klasse van nederige titels nog rangschikken de *bizarre* b. v. van *Half-Geleerde*, dien men nog voor eene halve eeuw plag te geven aan de Schoolmeesters van dien tijd met plak en bullepees in tegenoverstelling van *Hoog-Geleerde*, die het eigendom was, en nog is der Hoogleeraren van de onderscheidene faculteiten.

Onder de grootsche titels, of weidsche titelen, munten er te velen uit om er lang bij te verwijlen: *Zeer Hooge — Zeer Magtige — Zeer Glorieuse Vorst!* Zoo sprak eens een Klein-Steedsch Burgemeester *Hendrik* IV aan; »Voeg er bij *Zeer vermoeide*," zeide de Koning, en spoedde zich weg. Tot de weidsche behooren ook de *nederig-trotsche* gelijk die van die *Oudste Zoon der Kerk* die tot de *inventaris* der Koningen van Frankrijk behoort, en die van *Vader*, hetzij de Paus denzelven in het enkelvoud, hetzij de *Dordsche* Vaders dien in het meervoud aannemen.

Men kan de titels ook nog onderscheiden in eenvoudige en zamengestelde. Tot de laatste soort behoort die van: *Ik de Keizer en Koning Flavius Justinianus de Alleman, de Goth, de Frank, de German, de Maan, de Vandaal, de Africaan, de Vrome, de Gelukkige, de Roemruchtige, de altijd Heilige*, waarin de boerenjongen *Upranda* zich hulde, na het overwinnen van vele barbaren door den arm van *Belizarius*, zijnen veldheer zonder eenigen titel. Tot de zamengestelde behooren ook de titels van vele Geleerden die de eerste en tweede bladzijde hunner werken vol maken. En eindelijk zamengestelde en dikwijls zamengezochte vindt men bij vele, meestal buitenlandsche Ambassadeurs, Ministers, Plenipotentarissen, Generaals, Constapels, en wat niet al, die gedecoreerd zijn *à l'Achille*: dat is over hun geheele lijf met kruisen en linten behangen, de hielen alleen uitgezonderd. — Tot de eenvoudige behoort die van: »*Aen Boerhave in Europa*" onder welk adres de Keizer van China aan dezen onzen grooten landgenoot brieven afzond: en die van *Mijnheer de Raadpensionaris*, die aan de tijden van *de Wit* aan de tijden van *Heinsius* herinnert! — — —

Ter Drukkerij van GEBROEDERS SERRES.